

Czwartek, 13 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0255

Bezpieczeństwo i handel ludźmi na półwyspie Synaj**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie bezpieczeństwa i handlu ludźmi na półwyspie Synaj (2014/2630(RSP))**

(2017/C 378/31)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie handlu ludźmi na Synaju, w szczególności w sprawie przypadku Solomona W.⁽¹⁾, z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie erytrejskich uchodźców przetrzymywanych w charakterze zakładników na półwyspie Synaj⁽²⁾ oraz z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Egipcie⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton w sprawie sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na półwyspie Synaj z dni 11 września 2013 r., 3 i 8 października 2013 r., 24 grudnia 2013 r. i 24 stycznia 2014 r., a także oświadczenie z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie zamachu terrorystycznego na półwyspie Synaj,
- uwzględniając dokument Europolu z dnia 3 marca 2014 r. pt. „Irregular migrants from the Horn of Africa with European sponsors kidnapped for ransom and held in Sinai” („Nielegalni migranci z Rogu Afryki z europejskimi sponsorami uprowadzani dla okupu i przetrzymywani na półwyspie Synaj”),
- uwzględniając art. 3 Europejskiej konwencji praw człowieka z 1950 r.,
- uwzględniając Umowę z Kotonu między AKP a UE,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. i protokół do niej z 1967 r., a także protokół ustaleń UNHCR zawarty z rządem Egiptu w 1954 r.,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Jedności Afrykańskiej regulującą szczególne aspekty problemów uchodźców w Afryce,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. oraz Konwencję Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi z 2005 r.,
- uwzględniając Protokół ONZ z 2000 r. o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, zwłaszcza jego art. 6 i 9,
- uwzględniając deklarację brukselską w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania go, przyjętą w dniu 20 września 2002 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi, oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar,
- uwzględniając art. 2, art. 6 ust. 1, art. 7 i art. 17 („Każdy człowiek ma prawo do ochrony prawnej przeciwko takiej ingerencji lub uwłaczaniu”) Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem, a w szczególności jego preambułę i art. 2;

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 106.⁽²⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 136.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0100.

Czwartek, 13 marca 2014 r.

- uwzględniając art. 89 Konstytucji Arabskiej Republiki Egiptu, a także egipską ustawę nr 64 z 2010 r. o zwalczaniu handlu ludźmi,
 - uwzględniając izraelską ustawę o zapobieganiu infiltracji,
 - uwzględniając wytyczne UNHCR dotyczące Erytrei,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ataki terrorystyczne, rozpowszechnianie broni, infiltracja przez dżihadystów z zagranicy i z Egiptu oraz radykalizacja części ludności lokalnej na półwyspie Synaj to przyczyny rosnących problemów w zakresie bezpieczeństwa dla Egiptu, Izraela i innych krajów w regionie; mając na uwadze, że od czasu obalenia byłego prezydenta Mohameda Morsiego w lipcu 2013 r. sytuacja w zakresie bezpieczeństwa na półwyspie Synaj szybko się pogarsza – niektóre grupy ekstremistyczne dążą do destabilizacji warunków bezpieczeństwa, doszło też do ponad 250 zamachów terrorystycznych, głównie na egipskie siły bezpieczeństwa i ich placówki, w których to zamachach zginęło ponad 100 osób, z czego większość to policjanci i wojskowi; mając na uwadze, że zamachy terrorystyczne na Kanale Sueskim i wymierzone w gazociąg również budzą poważne zaniepokojenie;
- B. mając na uwadze, że infiltracja przez ekstremistów niweczy wysiłki zmierzające do przywrócenia bezpieczeństwa na półwyspie Synaj; mając na uwadze, że na obszarze tym nadal działają różne grupy terrorystyczne stowarzyszone z Al-Kaidą lub przez nią inspirowane; mając na uwadze, że działania terrorystyczne niektórych z tych grup wykraczają poza półwysep Synaj; mając na uwadze, że inne lokalne bojówki działające na półwyspie Synaj nie należą do grup ekstremistycznych, lecz złożone są z uzbrojonych Beduinów zajmujących się przemytem broni i handlem ludźmi;
- C. mając na uwadze, że egipskie siły zbrojne rozpoczęły niedawno operacje wojskowe na półwyspie Synaj z myślą o pokonaniu grup terrorystycznych i ekstremistycznych oraz przywróceniu bezpieczeństwa; mając na uwadze, że rząd egipski oraz siły bezpieczeństwa wydają się niezdolne do opanowania kryzysu bezpieczeństwa na półwyspie Synaj; mając na uwadze, że bezprawie w regionie umożliwia siałkom przestępczym, handlarzom ludźmi i innym gangom bezproblemowe i bezkarne działanie; mając na uwadze, że wydaje się, iż skala handlu ludźmi nie zmniejsza się, mimo trwającej obecnie ofensywy egipskich sił bezpieczeństwa na półwyspie Synaj; mając na uwadze, że półwysep Synaj od dawna leży na szlaku przemytniczym, przez który odbywa się ruch do Strefy Gazy i ze Strefy Gazy; mając na uwadze, że niepokojące jest milczenie mediów na temat rozwoju sytuacji na półwyspie Synaj;
- D. mając na uwadze, że jedną z głównych przyczyn problemów związanych z bezpieczeństwem na półwyspie Synaj jest marginalizacja społeczno-gospodarcza lokalnej ludności beduińskiej; mając na uwadze, że mieszkańcy półwyspu Synaj od dawna cierpią z powodu ubóstwa, dyskryminacji oraz ograniczonego dostępu do usług medycznych i edukacyjnych, co dystansuje ich wobec oficjalnych władz, zaniedbujących ich sytuację i ignorujących postulaty;
- E. mając na uwadze, że ze względu na naruszenia praw człowieka i kryzys humanitarny w Rogu Afryki każdego miesiąca tysiące migrantów i osób poszukujących azylu uciekają z krajów pochodzenia; mając na uwadze, że według specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei z samej tylko Erytrei każdego miesiąca ucieka aż do 3 000 osób; mając na uwadze, że szacuje się, iż tysiące ludzi zostało uprowadzonych we wschodniej części Sudanu, przewiezionych do Egiptu i poddanych torturom na półwyspie Synaj, przy czym od początku 2008 r. ponad 4 000 z nich zmarło, oraz że według doniesień około 1 000 afrykańskich uchodźców jest obecnie przetrzymywanych w niewoli;
- F. mając na uwadze, że każdego roku na półwyspie Synaj dochodzi do śmierci i zaginięć tysięcy osób, zaś inni, w tym kobiety i dzieci, są uprowadzani przez handlarzy ludźmi z obozów uchodźców i okolic, zwłaszcza z sudańskiego obozu uchodźców Shagarab, lub w czasie podróży do rodzin w Sudanie lub Etiopii i przetrzymywani jako zakładnicy w celu wymuszenia okupu; mając na uwadze, że ofiary handlarzy ludźmi są maltretowane w najbardziej nieludzki i brutalny sposób oraz poddawane systematycznej przemocy i torturom, gwałtom i wykorzystywaniu seksualnemu, a także wykonują pracę przymusową lub są zabijane w celu pozyskania narządów na handel; mając na uwadze, że według ofiar, państw ościennych oraz organizacji działających na rzecz praw człowieka w tym konkretnym celu tworzone są obozy tortur;
- G. mając na uwadze, że istnieją wiarygodne doniesienia, iż niektórzy funkcjonariusze sudańskich i egipskich sił bezpieczeństwa są w zmoiwie z przestępcami zajmującymi się przemytem migrantów i osób poszukujących azylu, oraz że zarówno Sudan, jak i Egipt poniosły niemal całkowitą porażkę, jeśli chodzi o przeprowadzenie dochodzeń i ściganie funkcjonariuszy odpowiedzialnych za te naruszenia, wbrew zobowiązaniom obu krajów na mocy konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur; mając na uwadze, że władze egipskie zaprzeczają, jakoby dochodziło do takich przypadków;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

- H. mając na uwadze, że handel ludźmi na półwyspie Synaj jest niezwykle lukratywną gałęzią przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że według UNHCR powstały skomplikowane siatki handlu, w których uczestniczą przemytnicy ludzi, porywacze, np. członkowie plemienia Raszaida w Erytrei i północno-wschodnim Sudanie, pośrednicy w obozach uchodźców, przekupieni wojskowi, policjanci i pracownicy straży granicznej oraz przestępcy ze społeczności egipskich Beduinów;
- I. mając na uwadze, że osoby, które nie mogą zebrać okupu, są często zabijane, a nawet w razie zapłaty żądanego okupu uwolnienie zakładników nie jest gwarantowane; mając na uwadze, że w łańcuchu handlu ludźmi pojawiła się nowa praktyka stosowana wobec zakładników, którzy nie są w stanie zebrać okupu;
- J. mając na uwadze, że ocalałe ofiary handlu ludźmi na półwyspie Synaj potrzebują pomocy medycznej i psychologicznej; mając na uwadze, że ocalałe ofiary handlu ludźmi w większości przypadków są przetrzymywane, pozbawione pomocy medycznej i usług socjalnych oraz nakłaniane do podpisywania dokumentów, których nie rozumieją, a także nie otrzymują pomocy prawnej w krajach, do których ostatecznie dotarli, zaś wiele z tych osób jest zwracanych do krajów pochodzenia, z naruszeniem zasady non-refoulement;
- K. mając na uwadze, że według doniesień władze egipskie nie pozwalają UNHCR na dotarcie do osób ubiegających się o azyl i migrantów aresztowanych na półwyspie Synaj i nie próbują zidentyfikować wśród nich potencjalnych ofiar handlu ludźmi; mając na uwadze, że zastrzeżenia Egiptu co do konwencji ONZ dotyczącej uchodźców ograniczają prawa uchodźców do edukacji i zabezpieczenia społecznego oraz ich prawa pracownicze;
- L. mając na uwadze, że rodziny ofiar często mieszkają w państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że według niedawnej publikacji Europolu w niektórych państwach członkowskich UE pojawiły się doniesienia o aktach szantażu na terytorium UE, dokonywanych w imieniu beduińskich zorganizowanych grup przestępczych działających na półwyspie Synaj; mając na uwadze, że w interesie UE jest zdobycie wiedzy, które organizacje przestępcze są zamieszane w proceder szantażu;
- M. mając na uwadze, że według danych UNHCR w Izraelu przebywa 53 000 Afrykańczyków ubiegających się o azyl, którzy przybyli to tego kraju przez Egipt w okresie od 2005 r.; mając na uwadze, że przed czerwcem 2012 r. do Izraela poprzez półwysp Synaj przybywało każdego miesiąca około 1 500 osób poszukujących azylu, jednak według władz izraelskich w 2013 r. liczba ta znacznie spadła w wyniku ukończenia budowy muru wzdłuż granicy izraelsko-egipskiej; mając na uwadze, że UNHCR wyraził zaniepokojenie, iż niedawna poprawka do izraelskiej ustawy o zapobieganiu infiltracji jeszcze bardziej ogranicza prawa osób ubiegających się o azyl;
- N. mając na uwadze, że UE wielokrotnie zwracała się do Egiptu i Izraela o rozwijanie i poprawę jakości pomocy i ochrony oferowanej osobom ubiegającym się o azyl i uchodźcom przebywającym na ich terytoriach lub przejeżdżającym przez nie; mając na uwadze, że w dniu 7 listopada 2013 r. urzędnicy sudańscy zwrócili się do UE o pomoc w walce z handlem ludźmi;
1. potępia niedawne ataki terrorystyczne na siły bezpieczeństwa i osoby cywilne na półwyspie Synaj; jest głęboko zaniepokojony dalszym pogarszaniem się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na półwyspie Synaj oraz wzywa tymczasowy rząd egipski i siły bezpieczeństwa do wzmocnionych wysiłków w celu przywrócenia bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego i międzynarodowymi standardami regulującymi użycie siły i ochronę porządku publicznego, przy wsparciu społeczności międzynarodowej; wyraża obawę, iż utrzymujące się niepokoje mogą wywrzeć destabilizujący wpływ na cały Egipt w trwającym obecnie okresie przemian;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami o przypadkach handlu ludźmi na półwyspie Synaj i z najwyższą stanowczością potępia drastyczne nadużycia w stosunku do ofiar handlu ludźmi; z całą mocą wyraża solidarność z ofiarami handlu ludźmi na półwyspie Synaj i ich rodzinami oraz ponownie podkreśla odpowiedzialność rządów Egiptu i Izraela za walkę z handlem ludźmi na tym obszarze; odnotowuje wysiłki władz i podkreśla, że wszelkie operacje wojskowe i operacje ochrony porządku publicznego prowadzone przez egipskie siły bezpieczeństwa na półwyspie Synaj powinny obejmować działania mające na celu ratowanie ofiar handlu ludźmi, zwłaszcza kobiet i dzieci, ich ochronę i udzielanie im pomocy, w celu zagwarantowania, że osoby te nie staną się ponownie przedmiotem handlu ludźmi, a także aresztowanie i ściganie handlarzy ludźmi oraz wszelkich funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa, którzy są z nimi w zмовie, w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności;
 3. przypomina, że jednym ze źródeł kryzysu jest marginalizacja Beduinów na półwyspie Synaj; zauważa, że jakiegokolwiek ewentualne rozwiązanie kryzysu powinno obejmować kompleksowy program rozwoju mający na celu podwyższenie statusu społeczno-gospodarczego oraz poprawę warunków życia lokalnej ludności beduińskiej, w tym umożliwienie im dostawania się do policji i wojska, a także udział w procesie politycznym;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

4. wzywa władze egipskie, aby postępowały zgodnie z własnymi przepisami dotyczącymi zakazu handlu ludźmi, które gwarantują ofiarom handlu ludźmi wolność od prześladowań oraz dostęp pomocy i ochrony, a także z art. 89 nowej konstytucji, zakazującym niewolnictwa i wszelkich form opresji i wyzysku osób, a także w pełni wdrożyły, poprzez prawodawstwo krajowe, zasady konwencji, których Egipt jest stroną; odnotowuje dekret o ustanowieniu krajowego komitetu koordynacyjnego do spraw walki z nielegalną migracją, wydany w dniu 9 marca 2014 r. przez premiera Egiptu; wzywa władze egipskie do gromadzenia i publikowania danych statystycznych dotyczących ofiar handlu ludźmi;

5. podkreśla znaczenie zapewnienia ocalałym ofiarom handlu ludźmi na półwyspie Synaj ochrony i wsparcia, ze szczególnym uwzględnieniem pomocy medycznej, psychologicznej i prawnej; wzywa wszystkie kraje, do których docierają ocalałe ofiary handlu ludźmi na półwyspie Synaj, aby zapobiegały ich przetrzymywaniu, wprowadziły udoskonalone systemy ich identyfikacji, zapewniły im dostęp do uczciwych i skutecznych procedur azylowych oraz UNHCR, oceniały wszystkie przypadki indywidualnie, a także nie dopuszczały do deportacji ocalałych ofiar handlu ludźmi na półwyspie Synaj, z naruszeniem zasady non-refoulement; wzywa do zapewnienia agencjom ONZ i organizacjom działającym na rzecz praw człowieka pełnego dostępu do obszarów na półwyspie Synaj, na których dochodzi do przemytu ludzi i handlu ludźmi, a także do zapewnienia pełnego i nieustraszonego dostępu do ośrodków, w których przetrzymuje się uchodźców i osoby ubiegające się o azyl;

6. z zadowoleniem przyjmuje decyzję izraelskiego Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2013 r. o uchyleniu przepisu ustawy o zapobieganiu infiltracji, który upoważniał do automatycznych aresztowań, wzywa jednak Izrael do uchylenia ustawy z dnia 10 grudnia 2013 r., która umożliwiła nieograniczone przetrzymywanie osób ubiegających się o azyl; wzywa władze krajów docelowych, aby traktowały osoby ubiegające się o azyl zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego dotyczącymi uchodźców i praw człowieka;

7. przypomina, że systematyczne i wszechobecne naruszenia praw człowieka w Erytrei sprawiają, że każdego miesiąca z kraju uciekają tysiące Erytrejczyków; przypomina władzom Sudanu o spoczywającym na nich obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa uchodźcom i osobom ubiegającym się o azyl, a także o konieczności priorytetowego i natychmiastowego opracowania i wdrożenia trwałych i dostatecznych środków bezpieczeństwa w obozie uchodźców Shagarab;

8. podkreśla, że dla przywrócenia bezpieczeństwa i dla walki z handlem ludźmi na półwyspie Synaj istotne znaczenie mają skoordynowane działania regionalne, oraz wzywa do zwiększenia wsparcia międzynarodowego i do wzmożonej współpracy w tej dziedzinie między rządami Egiptu, Izraela, Libii, Etiopii, Erytrei i Sudanu, a także z odpowiednimi organizacjami, w tym siłami wielonarodowymi i obserwatorami ONZ;

9. zachęca UE i jej państwa członkowskie do wspierania wszelkich wysiłków mających na celu zwalczanie procederu handlu ludźmi na półwyspie Synaj, zgodnie z ich międzynarodowymi zobowiązaniami do zwalczania handlu ludźmi; wzywa Komisję, aby w stosunkach z rządem Erytrei kładła nacisk na przestrzeganie praw człowieka; ponownie zwraca uwagę na złożoną przez UE propozycję udzielenia władzom pomocy w rozwijaniu i poprawie jakości wsparcia i ochrony oferowanych osobom ubiegającym się o azyl i uchodźcom przebywającym na danych terytoriach lub przejeżdżającym przez nie; z zadowoleniem zauważa, że rząd Sudanu zwrócił się o wsparcie UE;

10. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz Komisję do priorytetowego potraktowania tej kwestii w programie dialogu politycznego z Egiptem, Izraelem i Sudanem, a także do czynnej współpracy z UNHCR w celu utworzenia grupy operacyjnej z udziałem państw, w których mają miejsce różne etapy łańcucha handlu ludźmi, w tym państw, z których pochodzą ofiary, państw, przez które odbywa się tranzyt, i państw docelowych;

11. wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami o aktach szantażu na terenie UE; w związku z tym przypomina organom UE o ich odpowiedzialności za podjęcie działań oraz wzywa ministrów spraw zagranicznych i ministrów sprawiedliwości państw UE do zastosowania odpowiednich środków; wzywa instytucje UE do wywarcia presji na Izrael i Egipt, aby państwa te podjęły działania na rzecz rozwiązania problemu handlu ludźmi na półwyspie Synaj, oraz do zapewnienia wdrożenia zaleceń Europejskiej Rady, które zostaną wkrótce wydane;

12. pochwała wysiłki niektórych przywódców społeczności beduińskiej oraz działania organizacji zajmujących się prawami człowieka w Egipcie i Izraelu, oferujących pomoc, wsparcie i leczenie ofiarom handlu ludźmi na półwyspie Synaj, oraz apeluje do społeczności międzynarodowej i UE o dalsze finansowanie projektów prowadzonych przez organizacje pozarządowe w tym regionie;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji, a także Radzie i Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi Egiptu, Izraela, Erytrei i Sudanu, parlamentowi Egiptu, Knesetowi, Zgromadzeniu Narodowemu Sudanu, Zgromadzeniu Narodowemu Erytrei, sekretarzowi generalnemu ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ.
